

La tribuna

La por a deliberar fa fugir d'estudi

S'estan adoptant mesures de forma precipitada i improvisada

JAUME

Bartumeu

La reunió del Consell General del dijous passat, 19 d'abril, va permetre veure clarament que el que va unir els fundadors de DA no fou gran cosa més que les ganes d'arribar a seure al Govern, desplaçant els socialdemòcrates cap a l'oposició, per aplicar una política neoliberal al servei dels grans interessos econòmics. Però, més enllà d'aquest plantejament ideològic de submissió generalitzada al «mercat», no hi ha fil conductor d'una acció de Govern.

S'estan adoptant mesures de forma precipitada, improvisada, que fan mal a la societat, perjudiquen els cabals públics i, sovint, se salten la legalitat.

Fa mal a la societat decidir un augment molt important del preu del transport públic dels escolars acceptant l'acumulació de l'IPC d'anys anteriors.

Sobta aquesta generositat vers les empreses del transport escolar quan el mateix Consell General va votar el 15 de desembre de 2011 la llei 21/2011 de modificació de la Llei d'arrendaments que estableix que una futura actualització o revisió de la renda «... s'ha de fer aplicant-hi, si escau, l'índex de preus al consum vigent, sense acumular en cap cas l'índex de preus de consum del període o els períodes suspesos».

La improvisació i el doblegament davant un sector perjudiquen a les famílies que tenen varis fills en edat escolar i que veuen augmentar així la despesa al mateix moment que elles tenen els ingressos congelats o retallats. Així ho va denunciar la consellera socialdemòcrata **Rosa Gili** en interpellar, al Consell General, a la ministra d'Educació.

Les associacions de pares ja ho han dit aquests dies: un augment

NOE

Martí diu que està massa ocupat, totalment concentrat, fent la seva «revolució», la de l'obertura de l'economia andorrana a la inversió estrangera

del bus escolar d'un 12,5% és «desproporcionat», en uns moments que moltes famílies no poden pagar el menjador dels fills.

Perjudiquen els cabals públics les actuacions del Govern cedint dia si i dia també davant les exigències de la banca i acceptant augmentar els interessos pagats per les pòlisses de crèdit. Això quan no les substitueix per lletres del tresor que són subscrites per la banca amb una retribució molt i molt superior a la que percebia per les pòlisses de crèdit, tal i com va posar en evidència el conseller socialdemòcrata **Gerard Barcia** al Consell General.

La legalitat queda bandejada quan el ministeri d'Economia menysté les disposicions de la Llei de

navegació aèria i planteja la licitació de la construcció d'un heliport al mig del concurs per la concessió d'unes línies de transport per helicòpter.

Ho va exposar el conseller socialdemòcrata **David Rios** amb les seves preguntes al Govern del dijous 19 d'abril.

Sobta -i, probablement, no ens hauria de sobtar a la vista de les noves formes de DA- que el director d'una de les dues empreses postulants ja hagi sortit el dilluns a compartir la visió de l'executiu tot manifestant que «... no hi ha d'haver cap problema!»

Que això ho digui una empresa que volia bastir l'heliport l'any 2010 en una zona que no disposa-

va -ni disposa avui d'accés per vehicles i que ara ha tornat a proposar ja ens va indicant el pes que té la legalitat en la mentalitat dels uns, que no els preocupa, i l'actuació dels altres, que no la respecten.

I en mig de tanta precipitació i improvisació, el cap de Govern ens ha confessat la seva por per a deliberar, per a discutir. La democràcia és «poder per discussió», deia **Stuart Mill**, un clàssic de la teoria liberal, però **Antoni Martí** no admet la discussió.

Ara no vol parlar d'ampliar l'accés a la nacionalitat. Diu que està massa ocupat, totalment concentrat, fent la seva «revolució», la de l'obertura de l'economia andorrana a la inversió estrangera.

Mireu si n'estava d'ocupat i concentrat que amb les presses per fer aprovar pel seu grup parlamentari el Pressupost per aquest exercici 2012 es van oblidar -el Govern i el Grup parlamentari de DA- una partida per a pagar el milió i mig d'eu-

ros de l'empresa consultora MONITOR GROUP que els assisteix en la seva «revolució».

Si la inversió estrangera és la culminació de la revolució de DA, com s'explica que no hi figurés aquella partida al pressupost?

¿Badada o improvisació?

Sigui el que sigui és un exemple esborrador de la precipitació amb la que actua DA.

Però sota la majoria absoluta de DA, gosar discutir el que fa el Govern s'està convertint en una actuació antipatriota.

Qualsevulla discussió és, ràpidament, transformada en una agressió contra els que manen.

La discrepància es despatxa amb rapidesa recurrent a la desqualificació, a judicis d'intencions.

Per a **Antoni Martí** el que compta no és convèncer, l'important és comunicar.

I fer-ho, això sí, de la manera més sorollosa possible.

Dijous passat, escoltant el sermó que el cap de Govern ens va etzibar defensant la seva oposició a la nostra proposta de modificació de l'accés a la nacionalitat vaig recordar un article de **Francisco Longo**, de l'Institut de Governança i Direcció Pública d'ESADE (Barcelona) que penso que defineix perfectament els discursos dels neoliberals andorrans: «Conceptes simples, d'alt contingut simbòlic, substitueixen el raonament».

La mobilització de les emocions suplanta la invitació a discernir. La construcció d'un clixé negatiu de l'adversari precedeix l'exaltació simplificada de la pròpia identitat.»

És una bona descripció de la retòrica d'**Antoni Martí**.

Una retòrica que no pot amagar ja que, malgrat poder encarar la situació en solitari, en disposar d'una majoria absoluta per portar les seves propostes al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra després d'haver-les tirat endavant al Consell General, no fan gran cosa més que discursos.

Qui dia passa, any empeny, una altra vegada. ≡

President del grup socialdemòcrata